

26/1996. (VIII. 28.) NM rendelet

az egyes egészségkárosító kockázatok között foglalkoztatott munkavállalók (napi, heti) expozíciós idejének korlátozásáról

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. §-ának (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján - a munkaügyi miniszterrel egyetértésben - az alábbiakat rendelem el:

1. § (1) A rendelet hatálya kiterjed minden magyarországi szervezett munkavégzésre, függetlenül attól, hogy az milyen szervezeti vagy tulajdoni formában történik.

(2) A fegyveres erők és a rendvédelmi szervek teljes személyi állományára - az e rendelet *mellékletében* meghatározott egészségkárosító tényezők jelenléte esetén szükségessé váló expozíciós idő csökkentésére - az illetékes miniszter által kiadott külön jogszabály az irányadó.

(3) Szervezett munkavégzés keretében bármely tevékenység csak olyan körülmények között és időtartamban folytatható, hogy az a munkát végző személy egészségét, testi épségét ne károsítsa.

2. § (1) Ha a munkavállaló munkakörében, munkahelyén, munkavégzésének helyén e rendelet mellékletében meghatározott egészségkárosító tényezők vannak jelen, munkaszervezési intézkedésekkel is korlátozni kell az expozícióban folyamatosan vagy megszakításokkal eltölthető napi összes időtartamot, továbbá az egymást követő munkanapok számát úgy, hogy a munkavégzés a munkavállaló egészségét ne károsítsa. A csökkentés mértékét a melléklet alapján kell meghatározni.

(2) Ha olyan egyéni védőeszköz használatára van szükség, amelyek huzamos ideig történő alkalmazása a munkavállaló egészségét, illetve a munkavégzés biztonságát veszélyezteti, csökkenteni kell az e körülmények közötti munkavégzésre fordított időt. A csökkentés mértékét a munkaenergia-forgalom alapján kell meghatározni.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben említett esetekben - a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 129. §-ának (3) bekezdésében meghatározottak kivételével - túlmunka nem rendelhető el.

3. § A munkáltató a 2. §-ban említett munkavállalók körét és az expozícióban tölthető időt, valamint az ehhez szükséges munkaszervezési intézkedéseket kollektív szerződésben, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat bevonásával határozza meg.

4. § Ha a végezhető munka időtartamának csökkentése meghaladja a napi két órát, a munkáltatónak a 3. §-ban előírt intézkedéséről haladéktalanul írásban értesíteni a munkavégzés helye szerint illetékes Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat városi (fővárosi kerületi) intézetét. Az értesítéshez csatolnia kell

a) a meghatározott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalót érintő egészségkárosító tényezők szintjét, mértékét;

b) az egészségkárosodás megelőzésére tett munkaszervezési intézkedéseket;

c) a foglalkozás-egészségügyi szolgálat véleményét.

5. § Ez a rendelet a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba, egyidejűleg az egyes egészségre ártalmas munkakörülmények között foglalkoztatott dolgozók napi munkaidejéről szóló 6/1981. (VII. 23.) EüM-MüM együttes rendelet hatályát veszti.

Melléklet a 26/1996. (VIII. 28.) NM rendelethez

Az egészségkárosító tényezők megítélése

Az egészségre ártalmas munkakörülmények az alábbi esetekben tesznek szükségessé szervezési intézkedéseket:

1.

2.

3. *Meleg környezetben végzett munka*

Az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés és munkakörülmények általános egészségügyi követelményeiről szóló 25/1996. (VIII. 28.) NM rendelet 3. számú mellékletében meghatározottak alapján, ha az effektív, illetőleg a sugárzó hő esetén a korrigált effektív hőmérséklet

- közepesen nehéz fizikai munka esetén a 29 C (EH, KEH),

- nehéz fizikai munka esetén a 27 C (EH, KEH)

maximálisan megengedhető hőmérsékleti érték műszakátlagban nem tartható be, akkor a műszakon belül megengedhető expozíciós idő óránkénti arányát az adott órára eső súlyozott (K) EH alapján az alábbi összefüggés szerint kell szabályozni:

Közepesen nehéz fizikai munka	30,5 C-ig	31,5 C-ig	32,5 C-ig
Nehéz fizikai munka	28,5 C-ig	30,0 C-ig	31,0 C-ig
Munka/pihenési rend	75%/25%	50%/50%	25%/75%

Az óránként elrendelt pihenési idők nem vonhatók össze.

Ha az előbbiek nem biztosíthatók, speciális intézkedések (hővédő öltözet, hűtött hővédő öltözet) szükségesek, de ezekben az esetekben sem haladhatja meg a munkavállaló maghőmérséklete a 38 C-t.

4. Hideg környezetben végzett munka

Hidegnek minősülő környezetben végzett tartós munka, ha a szabadtéri munkahelyeken a napi középhőmérséklet a +4 C-t, illetve zárttéri munkahelyen a +10 C-t a munkaidő 50%-ánál hosszabb időtartamban nem éri el. Hidegnek minősülő környezetben végzett tartós munka esetén óránként 5-10 perc - kedvező klimatikus körülmények között eltöltendő - pihenőidőt kell beiktatni.

5.

6. Helyileg ható rezgés

Minden olyan munkakörben, amikor a kéz-karra ható (lokális rezgésterheléssel járó) munkaeszközök üzemeltetése során a rezgésterhelés 8 órára vonatkoztatott mértéke meghaladja a 2 m/s² súlyozott egyenértékű rezgés gyorsulást, a megengedhető expozíciós időt az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés és munkakörülmények általános egészségügyi követelményeiről szóló 25/1996. (VIII. 28.) NM rendelet 2. számú mellékletének 1. pontja szerint kell számítani, illetve ha az egy másodperces integrálási idővel mért legnagyobb súlyozott egyenérték-gyorsulás az 50 m/s²-et meghaladja, a munkafolyamat 10 percre vonatkoztatott egyenértékű súlyozott rezgés gyorsulása a 8,4 m/s²-et nem lépheti túl.

7. Egésztest rezgés

Minden olyan munkakörben végzett munka, ahol a napi 8 órára vonatkoztatva az egésztest rezgés Z irányban az 1,26 m/s², illetve X és Y irányokban a 0,9 m/s² egyenértéket meghaladja, a megengedhető expozíciós időt az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés és munkakörülmények általános egészségügyi követelményeiről szóló 25/1996. (VIII. 28.) NM rendelet 2. számú mellékletének 2. pontja szerint kell számítani. A pillanatnyi rezgés gyorsulás csúcserőssége a 10 m/s²-et nem haladhatja meg.

8.

9.

10.

Kombinált (kettő vagy több) munkakörnyezeti kóros tényező, illetve megterhelés esetén a legveszélyesebb tényező alapulvételével kell az expozíció időtartamát meghatározni.